

1993, 1.80 x 1.20

"תינוק 2", צילום צבע.

"... האם מדובר בתינוקות ובילדים שהם קורבנו או מושאים למערכת הטקסים של החיים כמו ב"תינוקה של רוזמרי" אולי? האם בחרה רוח זרה לשכון בגופותיהם והיא ניבטת מתוך עיניהם כמו ב"הדיבוק" למשל? או שהתחלפו הבובות בילדים לצורך קיומו של טקס וודו, או יתכן ומתקיים פה נסיון לראייה סוביקטיבית מפוכחת והוזה, סקרנית ומפוכדת. משהו שאפשר לזהות בתאוריו המעוותים של ישו כתנוק בזרועות אמו, כפי שצוירו על ידי ציירים רבים שהשכילו לתאר את יופיה הרוחני כאם הקדושה שילדה אותו ללא תשוקה ושאמהותה נגזלה ממנה בהיותה שליחת האל... מה הם לוקחים איתם אותם תינוקות אל קפאוננו של הדימוי הצילומי? מה היא אותה טירה שבה מתחלפת המציאות בהזיה והזיה מתחלפת במציאות עד שהגבולות ביניהם מטשטשים לחלוטין?... חשיפתם לאור של כל אותם פרצופי תינוקות הניבטים מתוך שטח הפנים של התמונות כמו נותנת להם שהות להכריז בקול גדול על קיומם ובאותו קול גדול גם לשאול ולתבוע שאלת מותם. וכל זאת למה? אחת האפשרויות העולות בראשי שיש פה בעצם ביטוי להסכס, להבטחה שהופרה ... " אבל לי יש תחושה פטאליסטית שהיעוד שלי הוא לקבור תינוקות. הם לא יהיו שלי לעולם, הם לא יממשו את הפנטזיות שלי ולא ימשיכו אותי כשלא אהיה, התינוקות שלי לא יגדלו אף פעם"...

מתוך טכסט שנכתב לתערוכה על ידי: שמחה שירמן